

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Mirjane Juričić predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić članova vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja K. V. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 10. lipnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/19-01/236, urbroj: 401-01/05-19-3 od 23. prosinca 2019.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem tuženika Povjerenika za informiranje, odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Hrvatske narodne banke (dalje u tekstu: HNB), Ur.br. 810-VIII-1030/R-2019-DHR od 8. veljače 2019., -1031/R od 11. veljače 2019., -1032/R od 26. veljače 2019., -1034/R od 6. ožujka 2019., -1037/R od 12. ožujka 2019., -1038/R od 18. ožujka 2019., -1041/R od 26. ožujka 2019., -1042/R od 2. travnja 2019., -1043/R od 8. travnja 2019., -1046/R od 23. travnja 2019., -1049/R od 6. svibnja 2019., -1050/R od 13. svibnja 2019., -1052/R od 20. svibnja 2019., -1053/R od 27. svibnja 2019., -1057/R od 29. svibnja 2019., -1059/R od 4. lipnja 2019., -1060/R OD 17. LIPNJA 2019., -1062/r OD 18. LIPNJA 2019., -1070/R od 1. srpnja 2019., -1071/R od 3. srpnja 2019., -1072/R od 15. srpnja 2019., -1076/R od 17. srpnja 2019., -1077/R od 24. srpnja 2019., -1080/R od 30. srpnja 2019., -1084/R od 20. kolovoza 2019., -1087/R od 26. kolovoza 2019., -1088/R od 3. rujna 2019., -1092/R od 4. rujna 2019., -1094/R od 19. rujna 2019., -1096/R od 2. listopada 2019., -1100/R od 14. listopada 2019., -1102/R 15. listopada 2019., -1107/R od 28. listopada 2019., -1108/R od 29. listopada 2019., -1109/R od 6. studenog 2019., -1111/R od 12. studenog 2019., i 1113/R od 19. studenog 2019., kao neosnovana.

Navedenim rješenjima HNB-a odbijeni su zahtjevi tužitelja za pristup informacijama temeljem članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama.

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je od HNB-a zatražio zapisnike sa sjednica Savjeta te banke, a HNB je, ranije, neke zahtjeve odobrila u dijelovima koji se odnose na odluke donesene na sjednicama Savjeta, a odbila u dijelovima koji se odnose na izlaganja i rasprave sudionika sjednica. Međutim, u ovom postupku je sve njegove zahtjeve odbila smatrajući da se radi o zloupotrebe prava iako je tužitelj svoje zahtjeve sveo na jedan tjedno, kojem ritmu rješavanja se HNB magla prilagoditi. Tvrdi da broj u učestalost zahtjeva ne

mogu dovoditi do povećanog opterećenja u radu i funkcioniranju da bi se moglo govoriti o zloupotrebi prava. Smatra da je tuženik nezakonito postupio kada je osporenim rješenjem odbio njegove žalbe.

Predlaže sudu da poništi osporeno rješenje i nalaži HNB-u da prilagodbu organizacijske strukture za postupanje u postupcima pristupu informacijama.

Tuženik je u odgovoru na tužbu u bitnom naveo da je HNB u postupku, sukladno članku 16. stavku 2. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, 25/13. i 85/15.), provela test razmjernosti i javnog interesa i zaključila kako se pristup traženim informacijama u vezi s raspravom i izlaganjem sudionika na sjednicama Savjeta HNB-a može ograničiti radi zaštite interesa iz članka 15. stavka 2. točke 7. Zakona o pravu na pristup informacijama, jer se radi o informacijama koje su izričito zakonskom odredbom i to člankom 47. stavkom 7. Zakona o Hrvatskoj narodnoj banci utvrđene tajnima. Navodi da je transparentnost i javnost rada u pogledu sjednica Savjeta HNB-a osigurana objavom priopćenja za javnost sa sjednica Savjeta na internetskim stranicama i objavom odluka koje donosi Savjet. Objašnjava način rada HNB-a u svjetlu odredbi Zakona o HNB-a te izričite zakonske odredbe o poslovnoj tajni i s tim u vezi obveze provođenja testa razmjernosti i javnog interesa kao i institut zloupotrebe prava.

Tuženik ostaje kod obrazloženja osporenog rješenja i predlaže ovom Sudu da tužbu odbije i potvrdi rješenje tuženika.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta dostavljenog ovom sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je tužitelj podnio žalbe protiv 37 rješenja prvostupanijskog tijela (dalje: HNB). Budući da su se žalbe temeljile na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, tuženik je, sukladno ovlastima iz članka 44. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 47/09.) zaključkom spojio predmete u jedan postupak radi donošenja jedne odluke.

Nadalje, iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj počam od 2014. godine podnosio zahtjeve za pristup informacijama-zapisnicima sa sjednica Savjeta HNB-a od 2000. godine pa nadalje, od kojih su neki djelomično uvaženi nakon provedenog testa razmjernosti i javnog interesa.

Člankom 15. stavkom 2. i stavkom 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj: 25/13. i 85/15.) propisano je kada tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji, odnosno u kojim to slučajevima.

U članku 53. stavku 1. Zakona o Hrvatskoj narodnoj banci („Narodne novine“, 75/08. i 54/13.) propisano je da su članovi Savjeta HNB-a i zaposlenici HNB-a dužni čuvati kao tajnu u smislu članka 37. Statuta ESSB-a, i ESB-a sve isprave i podatke za koje saznaju u obavljanju svojih dužnosti i poslova, a čije bi priopćavanje neovlaštenoj osobi štetilo ugledu i interesima HNB-a, Europske Središnje Banke, Središnjih banaka država članica te kreditnih institucija i drugih kojima HNB izdaje odobrenja ili ih nadzire. Stavkom 2. istog članka Zakona propisano je da dužnost čuvanja tajne iz stavka 1. ovoga članka traje i nakon prestanka članstva u Savjetu HNB-a, odnosno nakon prestanka radnog odnosa u HNB-u, a stavkom 3. istog članka Zakona propisano je da iznimno članovi Savjeta HNB-a i zaposlenici HNB-a mogu isprave i podatke iz stavka 1. ovoga članka učiniti dostupnim trećim izvan HNB-a, osim ako bi to bilo u suprotnosti s člankom 85. stavkom 2. tog Zakona, u slučajevima i prema postupku koji posebnim aktom utvrđuje guverner HNB-a, a naknadno potvrđuje Savjet HNB-a, pod uvjetom da dostavljanje tih isprava ima jedno od navedenih obilježja: „da je osoba na koju se te informacije odnose dala za to izričito odobrenje, da je u skladu sa izvršavanjem građanske dužnosti, uključujući pružanje pomoći tijelima u provođenju zakona i po sudskom nalogu ili nalogu druge osobe odgovarajuće nadležnosti, da služi za rad vanjskih

revizora HNB-a, da služi za rad tijela nadležnih za superviziju i nadzor stranih financijskih institucija i predstavnika međunarodnih financijskih institucija u izvršavanju njihovih službenih dužnosti ili kad interes samog HNB-a u sudskim postupcima traži otkrivanje tih podataka“.

Dakle, pod navedenim uvjetima iz članka 53. Zakona o Hrvatskoj narodnoj banci mogu se učiniti dostupnim trećima izvan HNB-a materijali na temelju kojih Savjet HNB-a donosi odluke, prijedlozi dnevnog reda, sjednica HNB-a kao i zapisnici sa sjednica Savjeta HNB-a te sjednica Savjeta HNB-a kako to propisuje članak 47. stavka 7. Zakona o Hrvatskoj narodnoj banci.

Iz podataka u spisu slijedi da je HNB u postupcima po podnesenim zahtjevima tužitelja provodila test razmjernosti i javnog interesa i utvrdila da se pristup traženim informacijama u dijelu može ograničiti radi zaštite interesa iz članka 15. stavka 2. točke 7. Zakona o pravu na pristup informacijama, jer se radi o informacijama koje su izričitom zakonskom odredbom članka 47. stavka 7. Zakona o Hrvatskoj narodnoj banci utvrđene tajnim podacima, a nisu ispunjeni uvjeti iz članka 53. tog Zakona, pod kojima se mogu učiniti dostupnim trećima izvan HNB-a. Provedbom testa razmjernosti i javnog interesa utvrđeno je kako za omogućavanje pristupa traženim informacijama u dijelu koji se odnosi na izlaganje i raspravu sudionika na toj sjednici Savjeta, prevladava potreba zaštite prava na ograničenje.

Kako je tužitelj i nadalje podnosio zahtjeve za dostavu zapisnika sa sjednica Savjeta HNB-a u kojim postupcima bi trebalo postupati na naprijed opisani način, to je pravilno zaključeno da tužitelj učestalošću i brojnošću svojih zahtjeva zloupotrebljava zakonom dano mu pravo.

Naime, člankom 23. stavkom 5. točkom 5. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, a osobito kada zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži veliki broj informacija dolazi do opterećenja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti.

U žalbenom postupku, ispitujući pravilnost naprijed navedenih 37 prvostupanjskih rješenja, tuženik je pravilno zaključio da su ta rješenja u cijelosti zakonita te da je pravilno postupilo prvostupanjsko javnopravno tijelo kada je tužiteljeve zahtjeve odbilo pozivom na članak 23. stavak 5. točku 5. Zakona o pravu na pristup informacijama, a tuženik je osnovano odbio žalbe.

Slijedom navedenog tužitelj svojim tužbenim navodima nije doveo u supnju zakonitost osporenog rješenja.

Trebalo je stoga, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu, 10. lipnja 2020.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Mirjana Juričić, v.r.